

Sygn. akt II CZ 40/21

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Janiszewska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marcin Krajewski

SSN Jacek Widło

w sprawie z powództwa R. S.

przeciwko Gminie Ż. o statusie miejskim - Zakładowi Gospodarki Mieszkaniowej w Ż.

o ustalenie wstąpienia w stosunek najmu,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 września 2021 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w [...]

z dnia 4 lutego 2021 r., sygn. akt VI Ca [...],

1. oddala zażalenie

2. zasądza od R. S. na rzecz Gminy Ż. o statusie miejskim - Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej w Ż. kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 4 lutego 2021 r. Sąd Okręgowy w Z. odrzucił skargę kasacyjną powoda R. S. wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w Z., uwzględniającego apelację pozwanej Gminy Miejskiej Ż. w sprawie o ustalenie

wstąpienia w stosunek najmu. W skardze kasacyjnej wskazano, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 1 600 zł.

W zażaleniu skarżący podniósł, że w sprawie o wstąpienie w stosunek najmu, będącej sprawą o ustalenie, a nie o świadczenie, wartość przedmiotu zaskarżenia nie determinuje dopuszczalności skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 398² § 1 zd. 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Jednocześnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. wynika, że sąd drugiej instancji odrzuca skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1, nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną. „Inną przyczynę” niedopuszczalności skargi kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁶ § 2 k.p.c. stanowi m.in. nieprzekroczenie progu wartości przedmiotu zaskarżenia, o którym mowa w art. 398² § 1 zd. 1 k.p.c.

Wbrew zapatrywaniom skarżącego dla dopuszczalności skargi kasacyjnej nie ma znaczenia to, czy dana sprawa, będąca sprawą majątkową, jest sprawą o świadczenie, czy o ustalenie lub ukształtowanie stosunku prawnego. Pogląd odmienny, mający wynikać z przywołanego przez skarżącego postanowienia Sądu Najwyższego z 4 listopada 1998 r., I CKN 705/98, znajdował uzasadnienie w treści art. 393 pkt 1 k.p.c., który posługiwał się pojęciem „sprawy o świadczenie”. Unormowanie to przestało jednak obowiązywać 6 lutego 2005 r., natomiast obecnie obowiązujący art. 398² § 1 zd. 1 k.p.c. odwołuje się do szerszej kategorii „spraw o prawa majątkowe”. Do tej kategorii niewątpliwie należy także, czego zresztą skarżący nie neguje, sprawa o ustalenie wstąpienia w stosunek najmu,

Z uwagi na przedstawione wyżej względy zażalenie, jako niezasadne, podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. O kosztach rozstrzygnięto zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, ich wysokość ustalając na podstawie § 10 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800 z późn. zm.).

ke